

Тазкия дарслари (210-дарс) Уч нарса борки, ким уларни қилса...

19:00 / 24.12.2022 3826

رِبْرِيْرُهُ يَبْعَدُ
نَأْنَهُ عَلَيْهِ ضَرُّ
يَبْنَلِيْتَ أَلْجَرَ
يَلْعَلُلِيْلَصَ
لَقَفْمَلَسَوْ
أَذِلَّمَعْيَنُلُدْ

وَتْلَخَدُهُتْلِمَع
بَلَاقَ هَنَجْلَا
أَلَهَلَلُ أُدْبَعَتْ»
كَيْيِشْهُبْ كَرْشُت
هَأَلَصَلُ أُمِيْقُتْ وَ
يَدْوَتْ وَهَبْ وَتْلَكْمَلَا
هَضْ وَرَفْ مَلَا هَكْزَلَا
«نَاضْمَرْ مَوْصَتْ وَ
يَسْفَنْ يَذْلَوْ بَلَاق
يَلَعْ دَيْرَأَلَهَدَيْب
بَلَاقَ يَلَوْ مَلَفْ . بَاهْ
وَرَسْ نَمْ» يَبْنَلَا

لُجَرِي لِرْطَنِي نَأْ
مَهْلَجِي لِرْطَنِي نَأْ
فِي لِرْطَنِي لِفَهْدَيْ
وَرْبَلِي لِهْلَعْبَهْ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир одам Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб:

«Мени бир амалга далолат қилингки, уни қилсам, жаннатга кирай», деди. Ул зот:

«Аллоҳга ибодат қиласан ва Үнга ҳеч нарсани ширк келтирмайсан. Фарз намозни қоим қиласан. Фарз қилинган закотни адо этасан. Рамазон(рӯзаси)ни тутасан», дедилар.

«Жоним қўлида бўлган Зот билан қасамки, бундан зиёда қилмайман», деди.

У қайтиб кетгач, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Кимни аҳли жаннатдан бир одамга назар солиш хурсанд қилса, бунга назар солсин», дедилар».

Бухорий ва Муслим ривоят қилишган.

نْبَهَلَلِدْبَعْنَع
يَرْضِعْلَاَةِيَوْعُم
يَلْصِيَبَنْلَنَع
مَلْسَوْهِيَلْعُهَلَل
نَمْثَالَث»**لَاق**
مَعَطْدَقَفْنُهَلْعَف
نَمْنَامِيِلَمْعَط
هَنْأَوْهَدْحَوْهَلَلِدَبَع
هَلَلِلِلِإِلِهَلِلِ
هَلَامَةَكَزَيَطْعَأَو
أَهِبَةَبِيَط
=َدِفَار، سُفَن

أَلْوَمْ عُلْكَيْلَع
أَلْوَمْ رَهْلَا يَطْعُي
أَلْوَمْ نَرْدَلَا
أَلْوَمْ ضِيرَمْلَا
أَلْمِيَلْلَا طَرْشَلَا
طَسْوَنْمَنْكَلَو
هَلْلَا بَنْفَمْكَلْوَمَأْ
رَهْلَسِيْمَلْرَهْلَسِيْمَلْ
مَكْرَمَيْمَلَو
وَبَهْلَوَرْرَشَب
يَنْأَرْبَطَلَوْدُاد

Абдуллоҳ ибн Муовия Ғозирий розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Уч нарса борки, ким уларни қилса, иймоннинг таъмини тотган бўлади: ким Аллоҳнинг ёлғиз Ўзига ибодат қилса ва албатта, «Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ», деса, молининг закотини ихлос ила ва чин қалбдан ҳар йили ёрдам ўлароқ берса, қарисини, ифлосини, касалини ва сутсизини бермаса, лекин молингизнинг ўртачасидан бўлса. Албатта, Аллоҳ сиздан яхшисини сўрагани йўқ, ёмонига амр қилгани ҳам йўқ», дедилар».

Абу Довуд ва Табароний ривоят қилишган.

لَبَحْرُنْبَذْعُمْنَعْ
هَنْعُلْلِي ضَرَ
عَمْتُنْكَلَاقَ
لِلِي لِصَيْبَنْلَا
يَفْمَلْسَوْيَلَعْ
تَحْبَصْفَرَقَسْ
مَنْمَأْبَرَقَمَوْيَ
رَيْسَنْحَنَوْ

لُوْسَرِيٌّ تُلْقَفَ
يَنْرَبْخَاءِ لَلَّا
يَنْلَحْدِي لَمَعْبَ
يَنْدِعْأَبُي وَةَنْجَلَا
لَاقِ رَانِلَنْعَ
نَعِ يَنْتَلَأَسْ دَقَلَ»
هَنْ إِوْمَيْظَعَ
نَمِيَلَعَ رِيْسِيَلَ
هَيَلَعَ هَلَلَاهَرَسَيَ
أَلَوَهَلَلَادُبْعَتَ
هَيَشَهَبَ كَرْشُتَ
هَأَلَصَلَامِيْقُتَوَ

هَذِهِ الْأَكْرَبَةُ لَا يُتْوَجَّهُونَ
نَأْصَمْرُ مَوْصَتُونَ
, «تَيْبُلْ» جُحَّاتُونَ
كُلُّ دَارَأَلْ «بَلْقَمْ» ثُ
كِرْيَخْلَابَأْوَبَأَيْلَعْ
, نَجْمَوْصَلَا
فَطْتَتْ قَدْصَلَا وَ
أَمْكَنْيَطْخَلَا
عَمْلَأَيْفَطْيَيْ
هَذِهِ الْأَلْصَوْرَانِ لَا
فَوْجَنْمَلْجَرَلَا
رَاعِشَلْيَلَلَا

لِاقٌ، «نَيْحَلٌ صِلٌ
ثُكٌّي كَثْرَلَتٌ مُثٌ
مُثٌ، ثُهْرَلَبٌ يَتَحٌ
لَرَبٌ خُلَلٌ» لِاقٌ
هُلُكٌ رَمَلٌ سَارَبٌ
وَرَدَوَ دُومَعَ وَ
تُلُقٌ «يَمَانَسٌ
لُوسَرَأِي يَلَبٌ
سَارٌ» لِاقٌ هُلُلٌ
مَلَسَلَلَ رَمَلٌ
لَلَصَلٌ دُومَعَ وَ
مَانَسٌ وَرَدَوَ

لَاقْ مُثٰرٌ، «دَاهِجٌ لَا
كَالْمَبَكُرْ بَخْلَأٌ»
تُلْقٌ «إِهْلُكَلَذٌ
يَبْنَةِي يَلَبٌ
رَحَافٌ هَلَلٌ
لَاقِهِنَاسِلَبٌ
«أَدَهَ كَيَلَعْفُكٌ»
يَبْنَةِي تُلْقَفٌ
آنِو هَلَلٌ
كَمَبَنْ وَذَخْوَمَلٌ
إِهْبَمْلَكَتَنٌ
كَتَلَكَثٌ» لَاقَفٌ

لَهُ وَذَاعَ مِنْ كُمْأٌ
يَفِسَانَلَابُكَيْ
وَجُوْهَرَانَلَّا
وَأَلْخَانَمَىلَعْ
صَدَقَهُورٌ
لَّا مُنْجِلَّا

Муъоз ибн Жабал розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Сафарлардан бирида Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга эдим. Бир куни юриб бораётганимизда у зотнинг яқинларида бўлиб қолдим:

«Эй Аллоҳнинг Расули, менга мени жаннатга киритадиган ва дўзахдан узоқлаштирадиган амалнинг хабарини беринг», дедим.

«Батаҳқиқ, буюк нарсани сўрадинг. Зотан, у Аллоҳ мұяссар қилган кимса учун жуда ҳам осондир: Аллоҳга ибодат қиласан, Унга ҳеч нарсани ширк келтирмайсан ҳамда намозни қоим қиласан, закотни

**адо этасан,
Рамазон(рўзаси)ни тутасан. Байтни ҳаж қиласан», дедилар. Сўнгра:**

**«Сени яхшилик эшиклариға далолат қилиб қўяйми? Рўза
сақловчиdir. Садақа худди сув оловни ўчиргандек, хатоларни
ўчиради. Кишининг тун ичида ўқиган намози солиҳларнинг
шиоридир, - дедилар ва «Ёнбошлари ётар жойдан йироқ бўлур»
оятини тиловат қилдилар. Сўнгра эса: - Сенга ишнинг боши, умуртқа
поғонаси ва ўркачининг чўққиси ҳақида хабар берайми?» дедилар.**

«Ҳа, албатта, эй Аллоҳнинг Расули», дедим.

**«Ишнинг боши Исломdir. Унинг умуртқа поғонаси намоздир. Унинг
ўркачининг чўққиси эса жиҳодdir, - дедилар.**

**Сўнгра: - Сенга ўшаларнинг ҳаммасига молик бўлган нарсанинг
хабарини берайми?» дедилар. Мен:**

**«Ҳа, албатта, эй Аллоҳнинг Набийси», дедим. Бас, у зот тилларини
тутдилар ва:**

«Мана буни тийгин!» дедилар.

**«Эй Аллоҳнинг Набийси, биз гапирган нарсамиз учун албатта (иқобга)
олинамизми?» дедим.**

**«Онанг азангни тутсин, эй Муъоз. Одамларни тилларининг маҳсули
дўзахга юзтубан (ёки тумшуқлари ила) туширмаса, нима туширас
эди!?» дедилар».**

Имом Термизий «Иймон боби»да ривоят қилган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди